

under den Disciplin, som giver sig saadanne Udslag, som jeg nævnte før, i Korfættelse og andre Ubehageligheder, vil det ligge meget nær, at de, selv med den bedste Viden og med de bedste Forkundstaber dog ikke ville have Mod til at sætte sig op imod den Indstilling, der efter Reglerne skal være deres Kettefnor, nemlig Auditorens Indstilling. Gaa de mod den, skulle de modtræde det og tage Følgerne.

Yderligere Forklaring af denne Dagsorden tror jeg ikke, jeg behøver at fremkomme med. Skulde der blive Anledning dertil, maa jeg naturligvis gøre yderligere Rede og Rigtighed derfor senere.

Formanden (Sofus Høgsbrø): Da Dagsordenen er saa udførlig, skal jeg tillade mig at oplæse den endnu engang.

(som foran anført)

Det er altsaa derom Forhandlingen nu drejer sig. For en kort Bemærkning har det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 1ste Valgtreds Ordet.

S. Bøjsen: Det var blot i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelse om Udtrykket „Mitteduffer“, at jeg ønskede at gøre en lille Bemærkning for at klære Situationen for mit Bedkommende. Naar jeg gentog dette Udtryk fra min ærede Medforespørgers Side, anvendte jeg det kun oberfor det Tilfælde, jeg særlig præciserede, hvor den kombinerede Ret med sit store Apparat afgiver en Dom, der senere bliver kasseret af Generalauditoren, og som kan omgaaes af Jurisdiktionen. Det bliver dog en Art Rikken eller noget i Retning deraf. At vi i Marinen uden for selve Retten kan dømme og votere, det ved jeg. Forholdene i den Henseende synes at være i en glædeligere Forfatning i Marinen end i Armeen.

Bust: Den stillede Forespørgsel saavel som den Dagsorden, den højtærede Formand oplæste, taler jo kun om Kettergangen i de militære Retter. For dem, der have haft Lejlighed til at være i en Krigsret, er det virkelig et sørgeligt Syn, kan jeg sige, at se de menige og Underklasserne deltage i en Akt, som jo skulde være meget alvorlig, og som for den paagældende ogsaa kan være det, men som, saaledes som den i Praksis udføres, i Virkeligheden er en ren Komædie. Alle kunne derfor vist være enige om, at det er paa høje Tid, at vi se at saa dette forandret. Jeg er for saa vidt de ærede Forespørgere taenkelig for, at de have rejst dette Spørgsmaal, men jeg kan ikke sige, at jeg

er den højtærede Minister saa taenkelig, som jeg kunde ønske at være, thi han stillede sig jo i det hele taget meget valet over for Spørgsmaalet om i alt Fald inden for en overskuelig Fremtid at gøre noget. Der er imidlertid en Side af vor militære Strafferet, og det er meget væsentlig Side, som, saa vidt jeg hørte, den ene af Forespørgerne ikke kom ind paa, hvortimod den anden Forespørgere var inde derpaa, og naar vi her rette en Anmodning til den høje Regering om snarest mulig at komme med et Forslag til Forbedring af den militære Retspleje, forekommer det mig, at det vilde være i høj Grad underligt, dersom vi ikke ogsaa drog denne Side frem, nemlig den arbitrære Straffemyndighed. Til Oplysning for ærede Medlemmer skal jeg meddele — jeg har ikke andre Dokumenter ved Haanden —, at da vi lavede den militære Straffelov af 7de Maj 1881, blev der tilfattet Udvalget en statistisk Opgørelse for de sidste 5 Aar over, hvor mange af Soldaterne der vare blevne straffede ad denne Vej. For ikke at trætte det høje Ting skal jeg kun fremdrage nogle af den Mængde graverende Straffe, der bleve idømte arbitrært i de 2 Aar 1876 og 1880. Deraf vil det høje Ting forstaa, at hvis Forholdene ere lige saa endnu, skulle de arbitrære Afgørelser en meget stor Rolle i den militære Strafferet, og det er et Forhold af største Betydning for enhver Vorges, der har eller kan saa Børn, som skulle være Soldater. I denne statistiske Oversigt, som findes i Tillæg B for 1880—81, oplyses det, at der i 1876 arbitrært blev idømt Fængsel paa Bånd og Brød ikke mindre end 230 Gange, mørk Arrest paa indskrænket Kost 183 Gange og Krumslutning, der blev affattet ved Loven af 7de Maj 1881, men som til Dels blev erstattet ved Bøjestrafpen, ikke mindre end 528 Gange. Naar vi nu se, at disse 3 haarde og strenge Straffe have været idømte saa mangfoldige Gange aldeles arbitrært, saa vil det høje Ting nok være enig med mig i, at dette har væsentlig Betydning naar der er Tale om militær Retspleje for vore Sønner, der skulle aktene deres Børnepligt. Jeg skal ogsaa nævne Tallene for 1880. I dette Aar idømtes Fængsel paa Bånd og Brød ikke mindre end 300 Gange, mørk Arrest paa indskrænket Kost 361 Gange og Krumslutning 467 Gange. I 12te Kapitel af Straffeloven af 7de Maj 1881, § 199, oplyses det, at der uden Dom kan idømmes Strettsatteller, simpel Arrest, ensom Arrest, Arrest i Bøjen, mørk Arrest og mørk Arrest paa indskrænket Kost, lige som ogsaa Fængsel paa Bånd og Brød ved Søværnet i 20 Dage og ved Landhæren i